

De **voorzitter**: De leden hebben op hun plaatsen een kalender aangetroffen. Het is in verband met de bijzondere jaarwisseling die voor de deur staat, een initiatief geweest van de griffier en het hoofd van de griffie om door de Kamer aan de Kamerleden deze kalender cadeau te laten doen.

Aan de orde is de stemming over het wetsvoorstel **Wijziging van de Mediawet in verband met nieuwe regels omtrent de financiering van de publieke omroep (afschaffing omroepbijdrage) (26707)**.

De **voorzitter**: Ik geef gelegenheid tot het afleggen van stemverklaringen vooraf.

De heer **De Boer** (GroenLinks): Voorzitter! Op zichzelf is een meerderheid van de GroenLinks-fractie voor fiscalisering van de omroepbijdrage. Ik moet evenwel zeggen dat het moment van behandelen, de koppeling aan het belastingplan en het jeugdzorg-budget en de twijfels rond de doelmatigheidswinst ons enthousiasme danig hebben bekoeld. Als oppositiepartij ben je natuurlijk sterk in de verleiding om dan te denken: nou, wij hebben argumenten genoeg om het de regering problematisch te maken. Bovendien is het wel eens leuk om gade te slaan wat er vervolgens bij de PvdA-fractie gaat voorvallen, want zij zit dan in ernstige problemen. Wij hebben hier zojuist over vergaderd. Ik kan u meedelen dat wij die verleiding gaan weerstaan. Voor één lid van onze fractie waren de bezwaren onoverkomelijk en die zal tegenstemmen. De andere vijf aanwezige leden stemmen voor.

De heer **Bierman** (OSF): Voorzitter! Er is een doelmatigheidsdiscussie gevoerd. Volgens mijn fractie zou het inderdaad doelmatig kunnen zijn. Waarom niet? Dat is in ieder geval geen reden om tegen te stemmen. De onafhankelijkheidsgarantie is ook solide. Je zou bijna zeggen dat die beter is dan die was. Blijft over de principiële vraag hoe groot de afstand tussen cultuur en overheids-

bemoeienis moet of mag zijn. Die discussie is hier echter niet gevoerd, terwijl het algemeen belang voorop had moeten staan. De informatieverschaffing, zo heeft de staatssecretaris gezegd, is vergelijkbaar met die bij de krijgsmacht.

De **voorzitter**: Ik wijs de heer Bierman erop dat het gaat om een stemverklaring en niet om een eerste termijn die niet gehouden is.

De heer **Bierman** (OSF): Ik probeer ook af te ronden.

Wij houden er ook geen drie krijgsmachten op na naar thema of naar levensbeschouwing. Dat is voor mij reden om ervan af te zien, dit wetsvoorstel te steunen. Bovendien staat daar een premie van 1,5 mld. minder staatsschuld op. Dan ben ik maar de enige liberaal hier in de Kamer!

De **voorzitter**: Er is gevraagd over dit wetsvoorstel hoofdelijk te stemmen.

In stemming komt het wetsvoorstel.

Vóór stemmen de leden: Ginjaar, Hessing, Van Heukelum, Hilarides, Jaarsma, Ketting, Kneppers-Heynert, Kohnstamm, Luijten, Lycklama à Nijeholt, Meindertsma, Pitstra, Platvoet, Le Poole, Rensema, Roscam Abbing-Bos, Rosenthal, Ruers, Van Schijndel, Stekelenburg, Swenker, Terlouw, Varekamp, Ter Veld, Van Vugt, Witteveen, De Wolff, Wolfson, Wöltgens, De Beer, Bierman-Beukema toe Water, De Boer, Van den Broek-Laman Trip, Castricum, Dees, Doesburg, Dupuis, Van Eekelen en de voorzitter.

Tegen stemmen de leden: Hirsch Ballin, Hofstede, Holdijk, Van den Hul-Omta, De Jong, Jurgens, Van Leeuwen, Van der Linden, Lodders-Elfferich, Pastoor, Rabbinge, Schoondergang-Horikx, Schuurman, Stevens, Tan, Van Thijn, Timmerman-Buck, Veling, De Vries, Werner, Woldring, Bemelmans-Videc, Van den Berg, Bierman, Boorsma, Braks, Van Bruchem, Dölle, Eversdijk en Van Gennip.

De **voorzitter**: Ik constateer, dat 39 leden voor en 30 leden tegen het wetsvoorstel hebben gestemd, zodat het wetsvoorstel is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het wetsvoorstel **Wijziging van belastingwetten c.a. (belastingplan 2000) (26820)**.

(Zie vergadering van 14 december 1999.)

De **voorzitter**: Ik geef gelegenheid tot het afleggen van stemverklaringen vooraf.

De heer **Platvoet** (GroenLinks): Voorzitter! Op drie punten wil ik een opmerking maken. Ten eerste zijn wij het niet eens met de verlaging van de vennootschapsbelasting van 35% naar 30%. Wij hebben daar ook de nodige opmerkingen over gemaakt bij de discussie over de Miljoenennota. Ten tweede zijn wij geen voorstander van de verhoging van het arbeidskostenforfait. Wij bevinden ons wat dat betreft in het goede gezelschap van de Tweede-Kamerfractie van het CDA. Het bedrag is nu voor iedereen gelijk en wij hadden liever gezien dat het gedifferentieerd zou worden naar inkomen. Ten derde heerst er grote twijfel in de boezem van de fractie van GroenLinks over de belasting op het leidingwater. Dit betreft alleen kleinverbruikers en er vindt geen terugsluis naar waterbesparende maatregelen plaats.

In stemming komt het wetsvoorstel.

Het wetsvoorstel wordt bij zitten en opstaan met algemene stemmen aangenomen.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

De **voorzitter**: Met betrekking tot de indeling der werkzaamheden van hedenmiddag deel ik de Kamer het volgende mede. Wij gaan nu behandelen het wetsvoorstel tot wijziging van de Politiewet. Het is niet uitgesloten dat daarover stemming zal worden gevraagd. Daarmee zal dus rekening moeten worden gehouden. Die eventuele stemming zal plaatsvinden direct na de beëindiging van de beraadslagingen, dus in de loop van de middag.

Vervolgens is gebleken dat het mogelijk is dat bij behandeling van het wetsvoorstel Wijziging van de Pensioen- en spaarfondsenwet en

enkele andere wetten (26415) na het antwoord van de regering behoefte bestaat aan schorsing. Dat betekent dat de vergadering langer zal duren dan aanvankelijk was voorzien. Mij is zelfs meegedeeld dat niet uitgesloten moet worden geacht dat tijdens die schorsing aan een motie wordt gewerkt. Die motie zal dit jaar, dus vandaag, in stemming gebracht worden. Ook daar dienen de leden rekening mee te houden. Dat was niet eerder te voorzien.

Ik zou er toch naar willen streven, hoe het ook loopt, dat wij om 17.00 uur zoals voorzien afscheid nemen van mevrouw Beltman. Dat betekent dat de vergadering omstreeks 17.45 of 18.00 uur wordt hervat. Wij zullen er dan naar streven om voor 20.00 uur de vergadering te beëindigen. Ik hoop niet dat net als in het Europees Parlement allerlei sprekers zullen opstaan die de laatste sprekers van het millennium willen zijn. Die hebben wat mij betreft nog een jaar de tijd!

Mocht het niet mogelijk zijn de vergadering voor 20.00 uur te beëindigen, dan komt er een dinerpauze met alle gevolgen van dien.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Wijziging van de Politiewet 1993 en de Wet politieregisters in verband met de overdracht van het beheer van het Korps landelijke politiediensten aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (26461).**

De beraadslaging wordt geopend.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Ladders-Elfferich, die haar maidenspeech zal houden.

Mevrouw **Ladders-Elfferich** (CDA): Mijnheer de voorzitter! Ik heb ingetekend voor twintig minuten. Mijn conclusie is dat ik die zeker niet nodig zal hebben. Dat scheelt weer in verband met de dreigende woorden die u zonet sprak met betrekking tot de dinerpauze en alle gevolgen van dien.

Voor ons ligt ter behandeling het voorstel tot wijziging van de Politiewet 1993 en de Wet politieregisters in verband met de overdracht van het beheer van het

Korps landelijke politiediensten (KLPD) aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK). Met dit voorstel wordt het beheer van het KLPD overgedragen van de minister van Justitie aan zijn collega van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Volgens de memorie van toelichting voorziet het voorstel daarnaast in waarborgen voor de minister van Justitie om te verzekeren dat deze zijn verantwoordelijkheid voor de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde, zowel nationaal als internationaal, alsmede voor taken ten dienste van Justitie en de beveiliging van de leden van het Koninklijk Huis wat de taakuitvoering van het KLPD betreft, op goede wijze kan uitoefenen.

Om maar meteen met de deur in huis te vallen, voorzitter, deze zinsnede uit de memorie van toelichting raakt aan het hart van het hier voorgestelde. Want wat is hier aan de orde? Omvatte het begrip "politie" ten tijde van Hugo de Groot nog praktisch de gehele overheids-taak – het Engelse woord *polity* verwijst hier nog naar – in de loop van de 19de eeuw heeft de term zijn huidige betekenis gekregen die volgens Van der Pot, Donner, handboek van het Nederlandse staatsrecht, valt te omschrijven als "overheidstoezicht op en overheidsdwang tot naleving van geldend recht".

Toegepast op het politieapparaat heeft, ingevolge artikel 2 van de Politiewet 1993, de politie tot taak om in ondergeschiktheid aan het bevoegd gezag en in overeenstemming met de geldende rechtsregels, te zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven. In praktische zin valt de politietaken uiteen in een preventieve taak, de handhaving van de openbare orde en een repressieve ten dienste van justitie, namelijk de opsporing van strafbare feiten, aanhouding van verdachten en de tenuitvoerlegging van rechterlijke vonnissen. Op deze tweedeling is ook de gezagsstructuur gebaseerd: de politie staat in het eerste geval onder het gezag van de burgemeester, in het tweede ressorteert zij onder het openbaar ministerie in casu de officier van justitie. De bewindslieden van Justitie en Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, indieners van dit wetsvoorstel, bevestigen zo opnieuw dat deze

duale gezagsstructuur de hoeksteen van het politiestelsel vormt. Het zou ook moeilijk anders kunnen, aangezien aard en karakter van de beide taakonderdelen zeer verschillen.

Het is anders gesteld met het beheer van de politie. De organisatorische samenhang en de mogelijkheid tot onderlinge samenwerking tussen de verschillende korpsen zijn ontegenzeggelijk aanzienlijk verbeterd sinds met de Politiewet van 1993 het onderscheid tussen gemeentepolitie en rijkspolitie werd opgeheven en de instelling plaatsvond van 25 regionale politiekorpsen. Dat er met betrekking tot die reorganisatie nog een aantal restproblemen is, zoals bijvoorbeeld de zogenaamde democratische inbedding, laat ik nu maar even buiten beschouwing.

Het is in dit verband belangrijk dat de wet van 1993 voor het eerst invloed geeft aan het openbaar ministerie op het beheer van de politie. De hoofdofficier is lid van het regionaal college, heeft overleg met korpsbeheerder en korpschef over het beheer van het regionale politiekorps en is via overeenstemming betrokken bij het ontwerp van de organisatie, de formatie, het beleidsplan, de begroting, de jaarrekening en dergelijke. Hij kan zelfs tegen de vaststelling van deze stukken bij de commissaris van de koningin in beroep gaan. Aldus is voor de regionale korpsen voorzien in nauwe samenwerking en wederzijdse betrokkenheid inzake het beheer van hen die verantwoordelijk zijn voor de handhaving van de openbare orde en van hen die verantwoordelijk zijn voor de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde.

Gezien het feit dat het onderscheid tussen gezag en beheer in de praktijk lang niet zo duidelijk is als in theorie en beide begrippen zeer nauw samenhangen, is dat ook niet meer dan logisch. Hoe zou het bevoegd gezag slagvaardig en daadkrachtig kunnen optreden als niet tevens de inzet van middelen en personeel aan zijn invloed zou zijn onderworpen? Wij zijn het er allemaal roerend over eens dat het beheer het gezag volgt. Misschien kan ik met een anekdotisch voorbeeld uit de praktijk nog eens illustreren wat er gebeurt wanneer gezag en beheer te ver uit elkaar groeien. De eierstruif van de staking en demonstratie van de scholieren koekt na drie weken nog